

אחותי

הימים האחרונים היו הקשים בחיי, לראותך
סובלת מכאבים חזקים ואני וכל המשפחה
עומדים מהצד, וחשים חוסר אונים שלא
יכולים להקל עלייך.

זה לקח אותי כשלושים שנה אחורה. אני
בבית ההורים ואמא שלנו חולה.

לאחר שאמא נפטרה ואבא עזב את הקיבוץ,
לקחת עלי חסות והרגשתי שיש לי תחליף
הכי קרוב לבית. ליווית ודאגת לי כמו אמא...
כולם התאספו אצלך בבית במשך השנים –
אבא, רינת, יובל, אורי ואני. ביתכם היה
מקום מפגש מרכזי לארוחות משפחתיות.
את זאת שהזכרת לי לאורך השנים סיפורים
על אמא ועל הילדות שלנו כמשפחה –
זכרונות ילדות שהדחקתי, והתערפלו עד כדי
מחיקה... זוכר איך דאגת לאבא והיה ביניכם
קשר קרוב ומיוחד.

לפני שנתיים וחצי אירגנו טיול אחים
באירלנד. כל משפחת זקצר המורחבת
השתתפה במאמץ, וזכינו ל-4 ימים נדירים,
בהם טיילנו ונהנו מאד מהביחד. זוכר אותך
מתפעלת וכך כל מאושרת מהנופים ומהטבע.
וידעת גם להוקיר ולהודות על האירוח. לא
ויתרת על ריצה בבוקר הקריר באירלנד,
וחשבתי לעצמי שאולי יום אחד נוכל לרוץ
שנים בטבע... בארץ. בדמיוני שנינו רצים
יחד... את רצה בקלילות ללא מאמץ ומזהה
כל פרח או ציפור במהלך הריצה.

אבי, הפכת עולמות הכל כדי שתבריא, והיו
רגעים שנראה היה שאנחנו מתגברים על
המחלה הארורה אך לצערנו היא הכריעה
אותנו.

אזכור אותך תמיד אחותי האהובה. הגיע
הזמן לנוח מכל הסבל שעברת בתקופה
האחרונה.

תמסרי ד"ש לאמא ואבא.

מתגעגע.

מתן